

Inner and Outer: Clothing and *Kavod*

תלמוד בבלי מסכת בבא קמא דף צא/ב
 דרבי יוחנן קרי למאני מכבד

תלמוד בבלי מסכת שבת דף קמה/ב
 מפני מה תלמידי חכמים שבבבל מצוינין לפי שאינן בני מקומן דאמרי אינשי במתא שמאי בלא מתא
 תותבאי

רש"י שבת דף קמה/ב
 במתא שמאי - בעירי איני צריך להתכבד, אלא בשמי שאני ניכר בו:
 בלא מתא - במקום שאינה עירי:
 תותבאי - כבודי תלוי בשמלתי, שמלתו מתרגמינן תותביה (שמות כב):

* * *

ספר ליקוטי אמרים - אות טז
 רבי מכבד עשירים שהכבוד הוא מצד הלבוש כמו שאמרו (שבת ק"ג ע"ב) מאני מכבודותא, כי הכבוד
 הוא מאחרים והאחרים אין מכירים אלא הלבוש ולא הפנימיות דהאדם יראה לעינים, ועל כן נאמר
 מלא כל הארץ כבודו דהארץ הוא עולם הזה שאין ההתגלות אלא דרך לבושים הוא רק כבודו ולא
 יראני האדם וחי דאי אפשר להתגלות עצם בעולם הזה כלל:
 וכן ישראל בעולם הזה רזוהי כסיין דאין העצם נגלה רק הלבושים כי עצם ישראל דבוק בה' יתברך וכל
 הטענות שעליהם הוא מצד הלבושים

* * *

מדרש שמואל, פרקי אבות ב יז
 ושמעתי כי בהיות האדם עושה בקיום מצוותיו מלבוש לנפשו לעולם הבא הנקראת בלשונם ז"ל
 חלוקא דרבנן, כי באותו המלבוש עולה לראות את פני ה' וליהנות מזיו השכינה, שזהו תענוג העולם
 הבא,

זהר א, קע"ג
 למדנו אשרי הצדיקים, שימיהם נקיים ונשארים לעולם הבא, וכשיוצאים (מן העולם) מתחברים כולם
 ונעשים להם לבוש כבוד להלבש בהם, ובלבוש הזה זוכים להתענג בעונג העולם הבא, ובלבוש הזה
 עתידים לקום בעולם ולחיות. וכל אלו שיש להם לבוש יקומו זהו שכתוב ויתיצבו כמו לבוש. אוי
 לרשעי העולם, שימיהם נחסרו בעונותיהם, ולא נשאר מהם במה להתכסות כשיצאו מן העולם.

* * *

ספר צדקת הצדיק - אות קנה
 הכבוד של האדם בעולם הזה הוא כפי טהרתו בדברי הרשות שלו שהם הלבושין בעולם הזה לדברי
 המצוה... והיינו דאחר שנתגרש אדם הראשון מגן עדן שהוא מקומו עשו לו מלבושים וכפיהם הוא
 הכבוד:
 וזהו בעולם הזה שפעולות התורה ומצוות הוא נקרא גוף האדם והרשות הוא מלבושיו אבל בגן עדן
 הלבוש מפעולת התורה ומצוות כמו שמובא בזהר (ויקהל ר"י). והיינו דגוף האדם שם נקרא רק
 המחשבות ורצונות שבמוח ולב [וכמו שבעולם הזה הגוף נקרא גוף האדם והלבוש הוא המלבוש את
 הגוף. ולאחר מיתה אז גוף האדם נקרא הנשמה והגוף נקרא רק לבוש...] ושם הכבוד כפי הפעולות שלו
 בתורה ומצוות. ועוד למעלה הלבוש כדאיתא בזהר (שם עמוד ב') מן הכוונות שבלב ורצונות לתורה

ומצוות עיין שם. ושם הכבוד לכל אחד כפי כוונתו הטובה ועדיין נקרא בלא מתאי. אבל במתאי זה יהיה בעולם הבא שהוא שנת היובל (כנודע בזוהר) שתשובו איש אל אחוזתו שם יהיה שמאי השם מורה על העצם רצה לומר כפי עצם שורש כל אחד במקור מחצב הנשמות. ואז יהיו ערומים כקודם החטא בלי לבוש שהלבוש נעשה רק על ידי ידיעה דטוב ורע ועל ידי הבחירה והשתדלות האדם שהוא הטורח דערב שבת אבל אז יתברר שאין מקום להשתדלות כלל:

* * *

Exodus 3:1-6

Now Moses was keeping the flock of Jethro his father-in-law, the priest of Midian; and he led the flock to the farthest end of the wilderness, and came to the mountain of G-d, unto Horeb. And the angel of the L-rd appeared unto him in a flame of fire out of the midst of a bush; and he looked, and, behold, the bush burned with fire, and the bush was not consumed. And Moses said: 'I will turn aside now, and see this great sight, why the bush is not burnt.' And when the L-rd saw that he turned aside to see, G-d called unto him out of the midst of the bush, and said: 'Moses, Moses.' And he said: 'Here am I.' And He said: 'Draw not nigh hither; put off thy shoes from off thy feet, for the place whereon thou standest is holy ground.'

I Samuel 19: 19-24

Now David had fled and escaped, and he came to Samuel to Ramah, and told him all that Saul had done to him, and he and Samuel went and stayed in Naioth. And it was related to Saul, saying, "Behold, David is at Naioth in Ramah." And Saul sent messengers to take David, and he saw the company of prophets prophesying and Samuel was standing as head over them; and a spirit from G-d was upon Saul's messengers, and they too prophesied. And they told Saul, and he sent other messengers, and they too prophesied. And Saul continued to send third messengers, and they too prophesied. And he also went to Ramah, and he came to the great pit which is in Secu, and he asked, and said, "Where are Samuel and David?" And (one) said, "Behold, at Naioth in Ramah." And he went there, to Naioth in Ramah, and even upon him was a spirit from G-d, and he went along prophesying until he came to Naioth in Ramah. And he too stripped off his clothes, and he too prophesied before Samuel, and he fell naked all that day and all the night. Therefore, they say, "Is Saul also among the prophets?"

* * *

An Unconditional Relationship to Life

Andrew Cohen

Chapter 11: The Meditation Teacher

When I had been teaching for only six months, I was invited to dinner by an American meditation teacher whom I had known in my days as a seeker. He was looking forward to our meeting because he wanted to see for himself what had happened to me. Soon after I sat down, he began to ask me questions about my experience. I repeatedly said that it

would be better to wait until after we had eaten, as I sensed something uncontrollable might happen if we began to speak in a serious way. He found this difficult to understand. After we had finished dinner, we sat down in chairs opposite each other and he proceeded to question me about my experience. Almost immediately, I was overwhelmed with ecstasy, and simultaneously, I felt all barriers of time, space and personal identity fall away... Engulfed by the unknown, all prior assumptions about who I was were rendered irrelevant, and therefore it became impossible for me to be anything but utterly real... When I said that all the books on his bookshelf were useless if he truly wanted to be free, his expression changed from shock to anger. When I said that I was sitting before him completely naked and that I meant no disrespect, he seemed to withdraw even more. The room was filled with a powerful presence and my friend seemed at a loss to comprehend what was occurring. He concluded only that I had become arrogant, and I suspect also felt I had lost my mind. I had, but he was unable to appreciate how fortunate I was to have done so.

* * *

The Greatness of Selfless Actions (part 2)

Ruth 2:14

And at mealtime Boaz said to her, “Come here, that you may eat of the bread and dip your piece of bread in the vinegar.” So she sat beside the reapers; and he served her some roasted grain, and she ate and was satisfied and had some left.

Midrash Rabbah, Ruth 5:6

...and he served her some roasted grain – just a pinch...

R. Yitzchak bar Meriyon said: Come and see! The verse comes to teach us that if a person is doing a mitzvah, he should do it whole-heartedly. For if Reuven had known that the Holy One was going to write about him [in the Torah] “And Reuven heard and saved him [Yosef] from their hands” (*Bereshis* 37), he would have carried him back to his father on his shoulders. And if Aharon had known that the Holy One would write about him “And behold, he [Aharon] is coming out to meet you [Moshe]” (*Shemos* 4), he would have come out to greet him with drums and dancing. And if Boaz would have known that the Holy One would write about him “and he served her some roasted grain, and she ate and was satisfied and had some left” he would have served her fattened calves.

R. Yehoshua of Sachnin said, in the name of R. Levi: “In the past, a person would perform a mitzvah and the prophet would write it down. Now, when a person does a mitzvah, who writes it down? Eliyahu writes it and the King Messiah and the Holy One seal it, as it is written: “Then, those who feared the L-rd talked with each other. The L-rd listened and took note, and a scroll of remembrance was written in his presence about those who fear the L-rd and honor His name” (*Malachi* 3:16)

Midrash Rabbah, Shemot 5:3

“And Moshe was a shepherd” – this is what is written: “All of G-d’s sayings are purified” (*Mishlei* 30); that is, the Holy One does not give a person greatness until He tests him in something small. Only afterward does he raise him to greatness. For there were two great men who the Holy One checked with something small and they were found trustworthy, and then he raised them to greatness.

He tested Dovid with the flock, and found that he only let them graze in the desert, to keep them from stealing... and likewise Moses, as it says: “And he led them to the desert” so that they should not steal”

* * *

ספר דברי סופרים - אות כב

עיקר חשיבות המעשה כאשר אינו מרגיש כל כך היקרות שיש בה, דאז לאו רבותא כל כך לחשוק בדבר יקר אבל כאשר אינו יודע כל כך החשיבות שבו רק בתמימות עושה איזה דבר הנראה בעיניו טוב והוא דבר הראוי כרצון שמים אז אפילו דבר קל נחשב הרבה:

ועל זה אמרו (רות רבה ה' ו') על פסוק (רות ב' י"ד) ויצבט לה קלי בא הכתוב ללמדך שאם אדם עושה מצוה יעשנה בלבב שלם שאילו היה ראובן יודע שהקב"ה מכתוב עליו וכו' בכתפו היה וכו' ואילו היה

יודע אהרן וכו' ואילו היה יודע בועז וכו' דזה נקרא בלב שלם כאשר אינו יודע כל כך יקרות הדבר שהקב"ה מכתבו לזכרון לעולמי עד דאז ודאי היו עושין ביתר שאת הרבה, אבל התעוררות זה לעשות דבר יקר וחשוב בעיני השם יתברך אינו עוד מצד עצם חשק הלב לאותו ענין הטוב, רק מצד חשקות הלב לעשות דבר היקר וזה לא נקרא עוד ללב שלם בשלימות הגמור:

ולימדך הכתוב במה שסיפר בשבחן של צדיקים הללו בדברים קלים כאלו, אשר בודאי לגדולה מזאת הרבה היו מתוקנים ומסתמא פעלו הרבה בימי חייהם גדולות ונפלאות בעבודת השם יתברך, אבל מה שנשאר מהם בכתובים לזכר עולם הוא רק מה שעשאו בלב שלם, ועיקרו הוא בדבר קל שבזה אינו יודע ולא מעלה על לב שהקב"ה יכתוב אותה פעולה כלל בספר זכרון, ודייקא פעולה כזו הוא מה שהשם יתברך מכתוב לפי שדבר זה עושה בלב שלם:

ועל דרך זה מה שאמרו (שמות רבה ב' ג') אין הקב"ה מעלה לגדולה עד שמנסהו בדבר קטן, דוקא בדבר קטן דבדבר גדול אין כל כך נסיון אם יעמוד בו, ורק דבר קטן שאינו מעלה על לב שיש בזה איזה ענין מצוה ועבירה רק מצד עצמו בטבעו הטוב להטיב ולרחם על הבריות זהו הנסיון על עצם שורשו בטוב עד שראוי להיות ראש אלפי ישראל:

Sanhedrin 19b-20a

[The second husband of David's undivorced wife] is variously called Palti (I Sam. 25:44) and Paltiel (ibid. II Sam. 3:15). R. Yochanan said: His name was really Palti, but why was he called Paltiel? Because God saved him from transgression. What did he do [to be delivered from sin]? He stuck a sword between her [Michal] and himself, and said, "Whoever attempts this thing, shall be pierced with this sword".

R. Yochanan said: Yoseph's strong [temptation] was but a petty trial to Boaz; and Boaz's temptation was small in comparison with that of Palti son of Layish...

R. Samuel ben Nachmani said in R. Yonatan's name: What is meant by the verse, "Grace is deceitful, and beauty is vain, but a woman that fears Hashem shall be praised" (Mishlei 31:30)? "Grace is deceitful" refers to [the trial of] Yoseph; "and beauty is vain," to Boaz; while "a woman that fears Hashem, she shall be praised," refers to the case of Palti son of Layish.

[ועל דרך זה עיקר הנסיון בעבירה כאשר אינו יודע חומר העבירה, כמו שאמרו (ויקרא רבה כ"ג י"א) בבוועז דהסיתו יצרו אתה פנוי והיא פנויה, ושל פלטי בן ליש דגדול יותר נראה מלבד פירוש רש"י (סנהדרין כ' ריש ע"א) דהיה שנים הרבה העיקר בשביל שהיתה נשואה לו בהיתר בית דינו של שאול שפסקו דקידושין דדוד המלך ע"ה לא היו קידושין כדאיתא התם והוא ודאי לא ידע שטעו בדין דאם כן לא היה נשואה כלל ועל כרחך גם הוא חשב דכדין הורה, ועל כן אמרו שם (י"ט סוף ע"ב) שפלטו וכו' שהיה לו סייעתא דשמיא מה שלא עלה על לבו מיחוש איסור לאו דעונתה לא יגרע מאחר שנשואה לו כדין, רק שלבו היה נוקף מכל מקום בו מצד גודל ותוקף מורא שמים ויראת חטא שהיה עליו אולי אף על פי שבדין שריא, מכל מקום אין זה ראוי והגון לגזול ולחשוק לחלק חבירו מאחר שמיכל ברצונה הטוב נישאת לדוד ואהבתו כמפורש בכתוב, ומצד טהרת עצם נפשו שלא לחשוק למה שאינו שלו ואין ראוי לו פירש הימנה והשם יתברך עזרו שלא יעלה בלבו ביטול מצות עונה, וזהו עיקר תוקפו של נסיון בכל מקום]: